

<p>disputants-חולקים ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- < story-מעשה-O</p>		<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מקרא-key:	בבא קמא-הגזול עציים	מאן דאמר	מזמרא														
	ממון המחייבו כפל פוטרו מן החומש, או דלמא שבועה המחייבתו כפל פוטרתו מן החומש?	בעי רמי בר חמא:												◊	^		קז:
	היכי דמי?														^		קז:
	כגון שטען טענת גנב ונשבע, וחזר וטען טענת אבד ונשבע, ובאו עדים אקמייתא והודה אבתרייתא, מאי? ממון המחייבתו כפל פוטרו מן החומש, והא איחייב ליה עילוייה כפילא, או דלמא שבועה המחייבתו כפל פוטרתו מן החומש, והא שבועה בתרייתא הואיל דלא קא מחייבא ליה כפילא - תחייביה חומשא?													◊	!		קז:
	אמר לאחד מן השוק היכן שורי שגנבת? והוא אומר לא גנבתי, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, ואם הודה מעצמו - משלם קרן חומש ואשם	רבא, ת"ש:												◊	!	■	קח:
	והא הכא עדים הוא דמחייבי ליה כפילא, הודה מעצמו אין, אבל הודה אחר עדים לא, ואי סלקא דעתך שבועה המחייבתו כפל פוטרתו מן החומש, אמאי הודה אחר עדים לא? מכדי הא שבועה לא קא מחייבא ליה כפילא, תחייביה חומשא														!		קח:
	אלא לאו שמע מינה: ממון המחייבו כפל פוטרתו מן החומש, ש"מ.														!		קח:
	חומש וכפילא בתרי גברי, מאי?	בעי רבינא:													◊	^	קח:
	היכי דמי?														^		קח:
	כגון שמסר שורו לשני בני אדם וטענו בו טענת גנב, חד נשבע והודה וחד נשבע ובאו עדים, מאי? מי אמרינן: בחד גברא קפיד רחמנא דלא משלם חומשא וכפילא, האי נשלם כפילא והאי נשלם חומשא, או דלמא עלויה חד ממונא קפיד רחמנא דלא נשלם עלה חומשא וכפילא, והכא נמי חד ממונא הוא?													◊	!		קח:
	תיקו.														◊	■	קח:
	תרי חומשי או תרי כפילי בחד גברא, מאי?	בעי רב פפא:													◊	^	קח:
	היכי דמי?														^		קח:
	שטען טענת אבד ונשבע והודה, וחזר וטען טענת אבד ונשבע והודה אי נמי, כגון שטען טענת גנב ונשבע ובאו עדים, וחזר וטען טענת גנב ונשבע ובאו עדים, מאי? מי אמרינן: תרי גווני ממונא קאמר רחמנא דלא נשתלמו עילוי חד ממונא, והכא חד גוונא הוא, או דלמא תרי ממונא קאמר רחמנא דלא לשתלמו עילוי חד ממונא, והכא נמי תרי ממונא נינהו?													◊	!		קח:
	(ויקרא ה') וחמישיתו יוסיף עליו - התורה ריבתה חמישיות הרבה לקרן אחת	תא שמע, דאמר רבא:												◊	!	■	קח:
	שמע מינה.														!		קח:
	תבעוהו בעלים לשומר ונשבע ושילם, והוכר הגנב, כפל למי?														◊	^	קח:
	לבעל הפקדון	אביי:												◊	!	◆	קח:
	שהפקדון אצלו.	רבא:												◊	!	◆	קח:
	אביי אמר לבעל הפקדון, כיון דאטרחיה בשבועה לא מקני ליה כפילא	[אביי]												◊	■		קח:
	רבא אמר למי שהפקדון אצלו, כיון דשילם מקני ליה כפילא.	[רבא]												◊	■		קח:
	וקא מיפלגי בדיוקא דמתניתין														■		קח:
	המפקיד אצל חבירו בהמה או כלים ונגנבו או שאבדו, שילם ולא רצה לישבע, שהרי אמרו שומר חנם נשבע ויוצא, נמצא הגנב - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, למי הוא משלם? למי שהפקדון אצלו. נשבע ולא רצה לשלם, ונמצא הגנב - משלם תשלומי כפל, טבח ומכר - משלם תשלומי ארבעה וחמשה, למי הוא משלם? לבעל הפקדון.	דתנן:												◊	■	■	קח:
	אביי דייק מרישא	[אביי]												◊	■		קח:
	רבא דייק מסיפא.	[רבא]												◊	■		קח:
	אביי דייק מרישא:														■		קח:
	שילם ולא רצה לישבע	דקתני:													■	■	קח:
	טעמא דלא רצה לישבע, הא נשבע - אע"פ ששילם, למי משלם? לבעל הפקדון.														■		קח:

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

בבא קמא-הגזול עציים		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מזמרא	מאן דאמר													
רבא דייק מסיפא:		■											קה:	
נשבע ולא רצה לשלם		■	■										קה:	
טעמא דלא רצה לשלם, הא שילם - אע"פ שנשבע, למי משלם? למי שהפקדון אצלו.		■											קה:	
לאב"י קשיא סיפא		;											קה:	
הכי קתני: נשבע, ולא רצה לשלם קודם השבועה אלא לאחר השבועה, למי משלם? לבעל הפקדון.	אמר לך אב"י:	!										◇	קה:	
לרבא קשיא רישא		;											קה:	
הכי קתני: שילם, ולא רצה לעמוד בשבועתו אלא שילם, למי משלם? למי שהפקדון אצלו.	אמר לך רבא:	!										◇	קה:	
תבעוהו בעלים לשומר ונשבע, והוכר הגנב, תבעו שומר והודה, תבעוהו בעלים וכפר, והביאו עדים, מי נפטר הגנב בהודאת שומר או לא נפטר הגנב בהודאת שומר?											^	◇	קה:	
אם באמת נשבע - נפטר הגנב בהודאת שומר, אם בשקר נשבע - לא נפטר הגנב בהודאת שומר.	רבא:										!	◇	קה:	
עמד לישבע בשקר ולא הניחוהו, מהו?	[רב כהנא- בעי רבא]										^	◇	קה:	
תיקו.											■		קה:	
רב כהנא מתני הכי.	[רב כהנא]										■		קה:	
נשבע לשקר, מהו?	רב טביומי מתני בעי רבא:										^	◇	קה:	
תיקו.											■		קה:	
תבעוהו בעלים לשומר ושילם, והוכר הגנב, תבעוהו בעלים והודה, תבעו שומר וכפר, והביאו עדים, נפטר גנב בהודאת בעלים או לא? מי אמרינן, מצי אמר ליה שומר לבעלים: אתון כיון דשקליתו לכו דמי אסתליקתו לכו מהכא, או דלמא מצי אמרי ליה: כי היכי דאת עבדת לן מילתא אנן נמי עבדינן לך, טרחינן בטר גנבא, שקלאנן אנן דינן ושקול את דידך?												^	◇	קה:
תיקו.												■		קה:
נגנבה באונס והוכר הגנב, אמר אב"י: אם שומר חנם הוא - רצה עושה עמו דין, רצה נשבע, אם שומר שכר הוא - עושה עמו דין ואינו נשבע	אתמר: [אב"י]	◆	■	◇									קה:	
אחד זה ואחד זה - עושה עמו דין ואינו נשבע.	רבא:	◆	■	◇									קה:	
לימא, פליגא אדרב הונא בר אבין											;		קה:	
נגנבה באונס והוכר הגנב, אם שומר חנם הוא - רצה עושה עמו דין, רצה נשבע, ואם שומר שכר הוא - עושה עמו דין ואינו נשבע	דשלה רב הונא בר אבין:										;	◇	קה:	
הכא במאי עסקינן - כגון שקדם ונשבע.	אמר לך רבא:										!	◇	קה:	
והא רצה עושה עמו דין, רצה נשבע קאמר											;		קה:	
הכי קאמר: רצה שומר חנם עומד בשבועתו, רצה עושה עמו דין.											!	◇	קה:	
נגנבה באונס, והחזיר גנב בבית שומר ומתה בפשיעה, מהו? מי אמרינן: כיון דנגנבה באונס כליא ליה שמירתו, או דלמא כיון דהדרה הדרה לשמירתו?	רבה זוטי בעי לה הכי:										^	◇	קה:	
תיקו.												■	קה:	
היכן פקדוני? אמר לו אבד, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו משלם קרן, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.												■	קה:	
היכן פקדוני? אמר לו נגנב, משביעך אני ואמר אמן, והעדים מעידים אותו שגנבו - משלם תשלומי כפל, הודה מעצמו - משלם קרן וחומש ואשם.												■	קה:	
הגזול את אביו ונשבע לו ומת - הרי זה משלם קרן וחומש לבניו או לאחיו, ואם אינו רוצה או שאין לו - לזה ובעלי חוב באין ונפרעים.												■	קה:	
האומר לבנו קונם אי אתה נהנה משלי, אם מת - ירשנו. בחייו ובמותו, אם מת - לא ירשנו, ויחזיר לבניו או לאחיו, ואם אין לו - לזה ובעלי חוב באים ונפרעים.												■	קה:	

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story		מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer! ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-הגזול עצים	מזמרא	מאן דאמר													
אפילו לארנקי של צדקה.		רב יוסף:											◇	■	קט.
וצריך שיאמר זה גזול אבי.		רב פפא:											◇	■	קט.
אמאי? נמחליה לנפשיה													◇	?	קט.
מחל לו על הקרן ולא מחל לו על החומש?		מי לא תנו:											◇	?	קט.
אלמא בר מחילה הוא													◇	?	קט.
לא קשיא: הא רבי יוסי הגלילי, הא רבי עקיבא		רבי יוחנן:											◇	!	קט.
(במדבר ה') ואם אין לאיש גואל להשיב האשם - וכי יש אדם בישראל שאין לו גואלים? אלא בגזל הגר הכתוב מדבר, הרי שגזל הגר ונשבע לו, ושמע שמת הגר, והיה מעלה כספו ואשמו לירושלים, ופגע באותו הגר וקפץ עליו במלוה, ומת - זכה הלה במה שבידו, דברי רבי יוסי הגלילי		דתניא: [רבי יוסי הגלילי]											◇	!	קט.
אין לו תקנה עד שיוציא גזילו מתחת ידו		רבי עקיבא:											◇	!	קט.
לרבי יוסי הגלילי, לא שנא לנפשיה ל"ש לאחרים מצי מחיל		[רבי יוסי הגלילי]												!	קט.
ולרבי עקיבא, ל"ש לאחרים ולא שנא לנפשיה לא מצי מחיל		[רבי עקיבא]												!	קט.
ולר' יוסי, הוא הדין דאפ"ל לא זקפו במלוה, והאי דקתני זקפו עליו במלוה? להודיעך כחו דרבי עקיבא, דאפילו זקפן עליו במלוה, אין לו תקנה עד שיוציא גזילה מתחת ידו.		[רבי יוסי הגלילי]											◇	!	קט.
אי הכי, לרבי יוסי הגלילי - לשמעין לנפשיה, וכל שכן לאחרים, לרבי עקיבא - לשמעין לאחרים דלא מצי מחיל, וכ"ש לנפשיה דלא מצי מחיל		מתקיף לה רב ששת:											◇	?	קט.
הא והא רבי יוסי הגלילי, כי קאמר רבי יוסי הגלילי דמצי מחיל - לאחרים, אבל לנפשיה לא מצי מחיל.		אלא אמר רב ששת:											◇	!	קט.
אלא אמאי זכה הלה במה שבידו?													◇	?	קט.
משום דקפן עליו במלוה.													◇	!	קט.
הא והא רבי עקיבא, כי אמר רבי עקיבא דלא מצי מחיל - לנפשיה, אבל לאחרים מצי מחיל.		רבא:											◇	!	קט.
מכלל דרבי יוסי הגלילי סבר: אפילו לנפשיה נמי מצי מחיל, אלא גזל הגר דקאמר רחמנא נתינה לכהנים היכי משכחת לה?													◇	?	קט.
הכא במאי עסקינן - כשגזל את הגר ונשבע לו ומת הגר, והודה לאחר מיתה, דבעידנא דאודי קנאו השם ונתנו לכהנים.		רבא:											◇	!	קט.
גזל הגיורת, מהו? (במדבר ה') איש אמר רחמנא - ולא אשה, או דלמא אורחיה דקרא הוא?		בעי רבינא:											◇	^	קט.
איש - אין לי אלא איש, אשה מנין? כשהוא אומר: (במדבר ה') המושב - הרי כאן שנים, א"כ מה ת"ל איש? איש - אתה צריך לחזור אחריו אם יש לו גואלים אם לאו, קטן - אי אתה צריך לחזור אחריו, בידוע שאין לו גואלין.		רב אהרן לרבינא: תא שמע, דתניא:											◇	!	קט.
(במדבר ה') לה' לכהן - קנאו השם ונתנו לכהן שבאותו משמל.		תנו רבנן:											◇	■	קט.
אתה אומר: לכהן שבאותו משמר, או אינו אלא לכל כהן שירצה?													◇	?	קט.
כשהוא אומר: (במדבר ה') מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו עליו, הרי לכהן שבאותו משמר הכתוב מדבר.													◇	!	קט.
הרי שהיה גזול כהן, מנין שלא יאמר הואיל ויוצא לכהנים והרי הוא תחת ידי יהא שלי? ודין הוא: אי בשל אחרים הוא זוכה, בשל עצמו לא כ"ש		ת"ר:											◇	■	קט.
ומה דבר שאין לו חלק בו עד שיכנס ברשותו, כשיכנס לרשותו אינו יכול להוציאו מידו, דבר שיש לו חלק בו עד שלא יכנס ברשותו, משכנס לרשותו אינו דין דאין אחר יכול להוציאו מידו		רבי נתן אומר בלשון אחר:											◇	?	קט.
לא, אם אמרת בדבר שאין לו חלק בו, שכשם שאין לו חלק בו כך אין לאחרים חלק בו, תאמר בגזל - שכשם שיש לו חלק בו כך יש לאחרים חלק בו? אלא גזילו יוצא מתחת ידו ומתחלק לכל אחיו הכהנים.													◇	!	קט.
והכתוב: (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו													◇	?	קט.
הכא במאי עסקינן - בכהן תמא.													◇	!	קט.
אי בכהן תמא, דבר שיש לו חלק בו מי אית ליה?													◇	?	קט.

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה-</p>		Talmud Navigator									
בבא קמא-הגזול עציים		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
אלא אתיא לכהן לכהן משדה אחוזה				קט: ◊									
(ויקרא כ"ז) אחוזתו - מה ת"ל? מנין לשדה היוצאה לכהנים ביובל וגאלה אחד מן הכהנים, מנין שלא יאמר: הואיל ויוצאה לכהנים ביובל והרי היא תחת ידי תהא שלי? ודין הוא, בשל אחרים אני זוכה, בשל עצמי לא כ"ש ת"ל: (ויקרא כ"ז) כשדה החורם לכהן תהיה אחוזתו, אחוזה שלו ואין זו שלו, הא כיצד? יוצאה מתחת ידו ומתחלקת לכל אחיו הכהנים.		דתניא:		קט: ■ !									
מנין לכהן שבא ומקריב קרבנותיו בכל עת ובכל שעה שירצה? תלמוד לומר: (דברים י"ח) ובא בכל אות נפשו ושרת, ומניין שעבודתה ועורה שלו? תלמוד לומר: (במדבר ה') ואיש את קדשיו לו יהיו, הא כיצד? אם היה בעל מום - נותנה לכהן שבאותו משמר, ועבודתה ועורה שלו, אם היה זקן או חולה - נותנה לכל כהן שירצה, ועבודתה ועורה לאנשי משמר.		תנו רבנן:		קט: ◊ ■									
האי זקן או חולה היכי דמי?				קי- ^									
אי דמצי עביד עבודה				קי- !									
עבודתה ועורה נמי תיהוי דידיה				קי- &									
ואי דלא מצי עביד עבודה				קי- !									
שליח היכי משוי?				קי- &									
שיכול לעשות על ידי הדחק, עבודה - דכי עביד ליה ע"י הדחק עבודה היא ומשוי שליח, אכילה - דכי אכיל על ידי הדחק אכילה גסה היא, ואכילה גסה לאו כלום הוא, משום הכי עבודתה ועורה לאנשי משמר.		רב פפא:		קי- ◊ !									
אם היה כהן טמא בקרבן צבור - נותנה לכל מי שירצה, ועבודתה ועורה לאנשי משמר.		רב ששת:		קי- ◊ ■									
היכי דמי?				קי- ^ ◊									
אי דאיכא טהורים				קי- !									
טמאים מי מצו עבדי?				קי- &									
ואי דליכא טהורים				קי- !									
עבודתה ועורה לאנשי משמר? הא טמאים נינהו ולא מצו אכל?				קי- &									
אימא: לבעלי מומין טהורין שבאותו משמר.		רבא:		קי- ◊ !									
אם היה כהן גדול אונן - נותנה לכל כהן שירצה, ועבודתה ועורה לאנשי משמר.		רב אשי:		קי- ◊ ■									
מאי קמ"ל?				קי- &									
כהן גדול מקריב אונן, ואינו אוכל, ואינו חולק לאכול לערב		תנינא:		קי- ◊ ■ &									
ס"ד אמיןא, כי חס רחמנא עליה דכהן גדול - לקרובי הוא, אבל לשוויי שליח לא מצי משוי, קמ"ל.				קי- ◊ !									
הגזול את הגר ונשבע לו ומת - הרי זה משלם קרן וחומש לכהנים ואשם למזבח, שנאמר: (במדבר ה') ואם אין לאיש גואל להשיב האשם אליו האשם המושב לה' לכהן מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו עליו.				קמ- ■ ■									
היה מעלה את הכסף ואת האשם ומת - הכסף ינתן לבניו, והאשם ירעה עד שיסתאב, וימכר ויפלו דמיו לנדבה.				קמ- ■ ■									
נתן הכסף לאנשי משמר ומת - אין היורשין יכולין להוציא מידם, שנאמר: (במדבר ה') ואיש אשר יתן לכהן לו יהיה.				קמ- ■ ■									
נתן הכסף ליהויריב ואשם לידעיה - יצא אשם ליהויריב וכסף לידעיה, אם קיים האשם - יקריבוהו בני ידעיה, ואם לא - יחזיר ויביא אשם אחר, שהמביא גזילו עד שלא הביא אשמו - יצא, הביא אשמו עד שלא הביא גזילו - לא יצא.				קמ- ■ ■									
נתן את הקרן ולא נתן את החומש - אין החומש מעכב.				קמ- ■ ■									
אשם - זה קרן, המושב - זה חומש.		ת"ר:		קמ- ◊ ■									
או אינו אלא אשם זה אילו? ולמאי נפקא מינה? לאפוקי מדרבא				קמ- ◊ &									
גזל הגר שהחזירו בלילה - לא יצא, החזירו חצאין - לא יצא, מ"ט? אשם קרייה רחמנא		דאמר רבא:		קמ- ◊ ■ &									

<p>disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-!</p>		<p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O</p>		<p>מקרא- key:</p>	
מאן דאמר	בבא קמא- הגזול עצים				
מאן דאמר	מימרא				
	כשהוא אומר: מלבד איל הכפורים, הוי אומר: אשם - זה קרן.				קו- !
תניא אידך:	אשם - זה קרן, המושב - זה חומש.				קו- ■
	או אינו אלא אשם זה חומש? למאי נפקא מינה? לאפוקי ממתניתין				קו- ?
דתנן:	נתן לו את הקרן ולא נתן לו את החומש - אין החומש מעכב, אדרבה, חומש מעכב				קו- ■ ?
	כשהוא אומר: (במדבר ה') והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו, הוי אומר: אשם - זה קרן.				קו- !
תניא אידך:	אשם - זה קרן, המושב - זה חומש, ובגזל הגר הכתוב מדבר.				קו- ■
	או אינו אלא המושב זה כפל, ובגניבת הגר הכתוב מדבר?				קו- ?
	כשהוא אומר: והשיב את אשמו בראשו וחמישיתו, הרי בממון המשתלם בראש הכתוב מדבר.				קו- !
גופא, אמר רבא:	גזל הגר שהחזירו בלילה - לא יצא, החזירוהו חצאין - לא יצא מאי טעמא? אשם קרייה רחמנא.				קו- ■
ואמר רבא:	גזל הגר שאין בו שוה פרוטה לכל כהן וכהן - לא יצא ידי חובתו מ"ט? דכתיב: האשם המושב, עד שיהא השבחה לכל כהן וכהן.				קו- ■
בעי רבא:	אין בו למשמרת יהויריב ויש בו למשמרת ידעיה, מהו?				קו- ^
	היכי דמי?				קו- ^
	אילמא דיהביה לידעיה במשמרת ידעיה				קו- !
	הא אית ביה				קו- ?
	לא צריכא, דיהביה לידעיה במשמרתו דיהויריב, מאי? מי אמרינן: כיון דלאו משמרתו הוא ולא כלום הוא, או דלמא כיון דלא חזי ליה, מעיקרא לידעיה קאי?				קו- !
	תיקו.				קו- ■
בעי רבא:	כהנים, מהו שיחלקו גזל הגר כנגד גזל הגר? מי אמרינן: אשם קרייה רחמנא, מה אשם אין חולקין אשם כנגד אשם, אף גזל הגר אין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר, או דלמא גזל הגר ממונא הוא?				קו- ^
הדר פשטה: [רבא]	אשם קרייה רחמנא.				קו- !
רב אחא בריה דרבא מתני לה בהדיא, אמר רבא:	כהנים אין חולקין גזל הגר כנגד גזל הגר, מ"ט? אשם קרייה רחמנא.				קו- ■
בעי רבא:	כהנים, בגזל הגר, יורשין הו או מקבלי מתנות הוו?				קו- ^
	למאי נפקא מינה?				קו- ?
	כגון שגזל חמץ ועבר עליו הפסח, אי אמרת יורשין הוו, היינו האי דירתה מורית, ואי אמרת מקבלי מתנות הוו, מתנה קאמר רחמנא דניתיב להו, והא לא קא יהיב להו מידי, דעפרא בעלמא הוא?				קו- !
רב זעירא בעי הכי:	אפילו אם תימצי לומר מקבלי מתנה הוו, הא לא איבעיא לן, דהיא מתנה אמר רחמנא דניתיב להו, אלא כי קמבעיא לן - כגון שנפלו לו עשר בהמות בגזל הגר, מחייבי לאפרושי מינייהו מעשר או לא? יורשין הוו				קו- ^
ואמר מר:	קנו בתפיסת הבית - חייבין				קו- ■ ^
	או דלמא מקבלי מתנות הוו				קו- ^
ותנן:	הלוקח והניתן לו במתנה - פטור ממעשר בהמה				קו- ■ ^
	מאי?				קו- ^
ת"ש:	עשרים וארבע מתנות כהונה ניתנו לאהרן ולבניו, וכולן ניתנו בכלל ופרט וכלל וברית מלח, כל המקיימן - כאילו מקיים כלל ופרט וכלל וברית מלח, כל העובר עליהם - כאילו עובר על כלל ופרט וכלל וברית מלח ואלו הן: עשר במקדש, וד' בירושלים, ועשר בגבולות				קו- ■ !
	עשר במקדש: חטאת בהמה, וחטאת העוף, ואשם ודאי, ואשם תלוי, וחבשי שלמי צבור, ולוג שמן של מצורע, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות				קו- ■ ■ !
	וארבע בירושלים: הבכורה, והביכורים, והמורם מן התודה ואיל נזיר, ועורות קדשים				קו- ■ ■ !

מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof		חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story		מקרא-key:																		
בבא קמא-הגזול עציים		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!																				
קוי:	<		■																			
קוי:	◊		■																			
קוי:	◊	?																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	?																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	?																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	<		■																			
קוי:	◊	◊	■																			
קוי:	◊	◊	■																			
קוי:	◊	^																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	?																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	?																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	!																				
קוי:	◊	!	■																			
קוי:	◊	!																				
קוי:	<		■																			

◈ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story		■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
בבא קמא-הגזול עצים		מאן דאמר													
מימרא															
מנהני מילי?													▲		קיא.
דאמר קרא: (במדבר ה') האשם המושב לה' לכהן מלבד איל הכפורים אשר יכפר בו, מכלל דכסף ברישא.		רבא:											!	◊	קיא.
אלא מעתה, (במדבר כ"ח) מלבד עולת הבקר, הכי נמי מכלל דמוספין ברישא?		ההוא מרבנן לרבא:											⚡	◊	קיא.
מנין שלא יהא דבר קודם לתמיד של שחר? תלמוד לומר: (ויקרא ו') וערך עליה העולה		והתניא:											⚡	■	קיא.
העולה - עולה ראשונה		ואמר רבא:											⚡	■	קיא.
אנא (במדבר ה') מאשר יכפר בו נפקא ליה, ועדיין לא כיפר.		אמר ליה: [רבא]											!	◊	קיא.
נתן לו את הקרן וכו'.													■	<	קיא.
מנין שאם הביא מעילתו ולא הביא אשמו, אשמו ולא הביא מעילתו, שלא יצא? תלמוד לומר: (ויקרא ה') באיל האשם ונסלה לו.		ת"ר:											■	◊	קיא.
ומנין שאם הביא אשמו עד שלא הביא מעילתו, שלא יצא? תלמוד לומר: באיל האשם, האשם בכבר.													■	◊	קיא.
יכול כשם שאיל ואשם מעכבים, כך חומש מעכב? תלמוד לומר: באיל האשם ונסלה לו, איל ואשם מעכבים בהקדש, ואין חומש מעכב													■	◊	קיא.
וילמד הקדש מהדיוט והדיוט מהקדש, הקדש מהדיוט - מה אשם דהתם קרן, אף אשם דהכא קרן, והדיוט מהקדש - מה הקדש אין חומש מעכב. אף הדיוט נמי אין חומש מעכב.													■	◊	קיא.
הדרן עלך הגזול עצים														◊	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-הגוול ומאכיל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מזמרא	מאן דאמר												
הגוול ומאכיל את בניו, והניח לפניהם - פטורין מלשלם												■	קיא: מ
ואם היה דבר שיש בו אחריות - חייבין לשלם.												■	קיא:
גזל ולא נתייאשו הבעלים, ובא אחר ואכלו ממנו, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה מאי טעמא? כל כמה דלא נתייאשו הבעלים, ברשותיה דמריה קאי.	רב חסדא:											◇	קיא: ג
הגוול ומאכיל את בניו, והניח לפניהם - פטורין מלשלם	תנן:											◇	קיא:
תויבתא דרב חסדא												⚡	קיא:
כי תניא ההיא - לאחר יאוש.	אמר לך רב חסדא:											◇	קיא:
אם הניח לפניהם - פטורין מלשלם.												■	קיא: <
זאת אומרת: רשות יורש כרשות לוקח דמי	רמי בר חמא:											◇	קיא:
רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי, והכא במאי עסקינן - כשאכלום.	רבא:											◇	קיא:
אם היה דבר שיש בו אחריות - חייבין לשלם	הא מדקתני סיפא:											◇	קיא:
מכלל דרישא בגזילה קיימת עסקינן												⚡	קיא:
הכי קאמר: אם הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.	אמר לך רבא:											◇	קיא:
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריי - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן	והא מתני ליה רבי לרבי שמעון בריה:											◇	קיא:
כי שכיבנא, ר' אושעיא נפיק לוותי, דתריצנא מתני' כוותיה	אלא אמר רבא:											◇	קיא:
הגוול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם הניח לפניהם, גזילה קיימת - חייבין, אין הגזילה קיימת - פטורין. הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.	דתני רבי אושעיא:											◇	קיא:
אין הגזילה קיימת - פטורין.	אמר מר:											◇	קיא: <
נימא, תיהוי תויבתא דרב חסדא												⚡	קיא:
כי תניא ההיא - לאחר יאוש.	אמר לך רב חסדא:											◇	קיא:
גזילה קיימת - חייבין לשלם.	אמר מר:											◇	קיא: <
נימא, תיהוי תויבתא דרמי בר חמא												⚡	קיא:
כי תניא ההיא - לפני יאוש.	אמר לך רמי בר חמא:											◇	קיא:
רב אדא בר אהבה מתני להא דרמי בר חמא אהא:												◇	קיא: ■
הניח להן אביהן מעות של רבית, אע"פ שיודעין שהן של רבית - אין חייבין להחזיר												◇	קיא: ■
זאת אומרת: רשות יורש כרשות לוקח דמי	רמי בר חמא:											◇	קיא: ■
לעולם אימא לך: רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי, ושאני הכא, דאמר קרא: (ויקרא כ"ה) אל תקח מאתו נשך ותרבית, אהדר ליה כי היכי דנחי בהדך, לדידיה קא מזהר ליה רחמנא, לבריה לא מזהר ליה רחמנא. מאן דמתני לה אמתניתין, כ"ש אברייתא, מאן דמתני לה אברייתא, אבל אמתניתין - רמי בר חמא כרבא מתני לה.	רבא:											◇	קיא: ■
הגוול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם, הניח לפניהם - גדולים חייבין לשלם, קטנים פטורין מלשלם, ואם אמרו גדולים אין אנו יודעין חשבונות שחשב אבינו עמך - פטורין.	ת"ר:											◇	קיא: ■
משום דאמרי אין אנו יודעין פטורים?												⚡	קיא: ■
הכי קאמר: גדולים שאמרו יודעים אנו חשבונות שחשב אבינו עמך, ולא פש לך גביה ולא מידי - פטורין.	רבא:											◇	קיא: ■
הגוול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם, הניח לפניהם ואכלום - בין גדולים בין קטנים חייבין.	תניא אידך:											◇	קיא: ■

<p>disputants- חולקים</p> <p>central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story- מעשה</p> <p>key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא</p> <p>challenge- קושיא</p> <p>question- שאלה</p> <p>answer- תירוץ</p> <p>proof- ראיה</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא קמא- הגזול ומאכיל	מזמרא	מאן דאמר												
קטנים מי מחייבי? לא יהא אלא דאזיק אזוקן												ז		קיב.
הכי קאמר: הניח לפנייהם ועדיין לא אכלום - בין גדולים בין קטנים חייבין.	רב פפא:													קיב.
הניח להם אביהם פרה שאולה - משתמשין בה כל ימי שאלתה, מתה - אין חייבין באונסיה, כסבורים של אביהם היא וטבחוה ואכלוה - משלמין דמי בשר בזול.	רבא:													קיב.
הניח להם אביהם אחריות נכסים - חייבין לשלם.														קיב.
איכא דמתני לה ארישא, ואיכא דמתני לה אסיפא.														קיב.
מאן דמתני לה ארישא, כל שכן אסיפא, ופליגא דרב פפא מאן דמתני לה אסיפא, אבל ארישא לא, והיינו דרב פפא														קיב.
היתה פרה גנובה לו וטבחה בשבת - חייב, שכבר חייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת - פטור, שאיסור שבת ואיסור גניבה באין כאחד.	דא"ר פפא:													קיב.
(ויקרא ה') והשיב את הגזילה אשר גזל - מה ת"ל אשר גזל? יחזיר כעין שגזל, מכאן אמרו: הגזול ומאכיל את בניו - פטורין מלשלם	ת"ר:													קיב.
הניח לפנייהם - בין גדולים בין קטנים חייבין	[ת"ק]													קיב.
גדולים חייבין, קטנים פטורין.	משום סומכוס אמרו:													קיב.
בר חמוה דרבי ירמיה טרק גלי באפיה דרבי ירמיה, אתא לקמיה דרבי אבין														קיב.
שלו הוא תובע.	אמר: [רבי אבין]													קיב.
והא מיייתנא שהדי דאחזקי ביה בחזי דאבוה	א"ל: [רבי ירמיה]													קיב.
וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין?	א"ל: [רבי אבין]													קיב.
ולא?	[רבי ירמיה]													קיב:
בין גדולים בין קטנים חייבין	והא קתני:													קיב:
הרי מחלוקת סומכוס בצידך.	א"ל: [רבי אבין]													קיב:
איכפל כולי עלמא וקאי כסומכוס לאפקוען לדידי?	אמר: [רבי ירמיה]													קיב:
אדהכי איגלגל מילתא אתא ומטא לקמיה דרבי אבהו														קיב:
לא שמיע לכו הא דרב יוסף בר חמא א"ר אושעיא?	אמר: [רבי אבהו]													קיב:
תינוק שתקף בעבדיו, וירד לתוך שדה של חבירו ואמר שלי הוא, אין אומרים נמתין עד שיגדיל, אלא מוציאין מידו מיד, ולכשיגדיל יביא עדים ונראה	דאמר רב יוסף בר חמא אמר רבי אושעיא:													קיב:
מי דמי? התם הוא דמפקינן מיניה - דלא קיימא ליה חזקה דאבוה, אבל היכא דאית ליה חזקה דאבוה - לא.														קיב:
מקבלין עדים שלא בפני בעל דין.	רב אשי א"ר שבתאי:													קיב:
וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל דין?	תהי בה ר' יוחנן:													קיב:
כגון שהיה הוא חולה או עדי חולים, או שהיו עדיו מבקשין לילך למדינת הים ושלחו לו ולא בא.	קובלה מיניה ר' יוסי בר חנינא:													קיב:
מקבלין עדים שלא בפני בעל דין.	רב יהודה אמר שמואל:													קיב:
כגון דפתחו ליה בדיניה ושלחו ליה ולא אתא, אבל לא פתחו ליה בדינא, מצי א"ל: אנה לב"ד הגדול אזילנא.	מר עוקבא, לדידי - מיפרשא לי מיניה דשמואל:													קיב:
אי הכי, כי פתחו ליה נמי מצי א"ל: לב"ד הגדול אזילנא														קיב:
כגון דנקט דיסקא מבית דין הגדול.	רבינא:													קיב:
מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין	רב:													קיב:

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key-מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
בבא קמא-הגוול ומאכיל		מימרא		מאן דאמר														
אין מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין.		רבי יוחנן:																קוב:
אסברה לך טעמיה דרבי יוחנן, אמר קרא: (שמות כ"א) והועד בבעליו ולא ישמרנו, אמרה תורה: יבא בעל השטר ויעמוד על שורו.		רב ששת לרבי יוסי בר אבהו:																קוב:
הלכתא: מקיימין את השטר שלא בפני בעל דין ואפי' עומד וצווח, ואי אמר נקיטו לי זימנא עד דמיייתנא סהדי ומרענא ליה לשטרא - נקטינן ליה אי אתא - אתא, אי לא אתא - נטרין ליה בה"ב, אי לא אתא - כתבינן פתיחא עלויה תשעין יומין תלתין קמאי לא נחתין לנכסיה - דאמר: קא טרח בזווי וניזוף, מציעאי נמי לא נחתין ליה לנכסיה - דאמר: דלמא לא אשכח למיזף וקא טרח ומזבין, בתראי נמי לא נחתין לנכסיה - דאמר: לוקח גופיה קא טרח בזווי, לא אתא - כתבינן אדרכתא אניכסיה.		רבא:																קוב:
והני מילי דאמר אתינא, אבל אמר לא אתינא - לאלתר כתבינן.																		קוב:
והני מילי במלוה, אבל בפקדון - לאלתר כתבינן.																		קוב:
וכי כתבינן - אמקרקעי, אבל אמטלטלי לא, דלמא שמיט ואכיל להו מלוה למטלטלי, וכי אתי ליה ומייתי סהדי ומרע ליה לשטרא, לא משכח מידי למיגבה, ואי אית ליה מקרקעי למלוה - כתבינן.																		קוב:
ולא היא, אדרכתא אמטלטלי לא כתבינן אף על גב דאית ליה מקרקעי, חיישנן שמא תכספי.																		קוב:
וכי כתבינן אדרכתא - מודעינן ליה.																		קוב:
והני מילי דמיקרב, אבל מירחק לא																		קוב:
ואי מירחק ואיכא קרובים, אי נמי איכא שירתא דאזלי ואתו התם, משהינן ליה תריסר ירחי שתא עד דאזלא ואתי שירתא																		קוב:
כי הא דרבינא שהא למר אחא תריסר ירחי שתא, עד דאזלא ואתיאי שירתא מבי חזאי.																		קוב:
ולא נטרין ליה אלא עד דאזיל שליחא בתלתא בשבתא ואתא בארבעה בשבתא ולחמשא בשבתא קאי																		קוב:
האי שלוהא דרבנן מהימנינן ליה כבי תרי. וה"מ לשמתא, אבל לפתיחא, כיון דמונא קא מחסר ליה, דקא בעי ליה למיתב ליה זווי לספרא - לא.		רבינא:																קוב:
יהבינן זימנא אפומא דאיתתא ואפומא דשיבבי. ולא אמרן אלא דליתיה במתא, אבל איתיה במתא לא, דאמרנן: אימר לא אמרו ליה, דאמרני אשכחינהו שליחא דב"ד ואמר ליה.		רבינא:																קוב:
ולא אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא, אבל חליף אבבא דבי דינא לא, אמרי: אשכחוה בי דינא ואמרי ליה.																		קוב:
ולא אמרן אלא דאתי ביומיה, אבל לא אתי ביומיה לא, אימא: אישתלווי אשתלי.																		קוב:
האי מאן דכתיב עליה פתיחא על דלא אתי לדינא - עד דאתי לדינא לא מקרעינן ליה, על דלא ציית לדינא - עד דציית לא מקרעינן ליה.		רבא:																קוב:
ולא היא, כיון דאמר צייתנא - קרעינן ליה.																		קוב:
קובעים זמן שני וחמישי ושני, זמנא וזמנא בתר זמנא, ולמחר כתבינן.		רב חסדא:																קוב:
רב אסי איקלע בי רב כהנא, חזא ההיא איתתא דאזמנה לדינא בפניא, ובצפרא כתיב עלה פתיחא																		קוב:
לא סבר לה מר להא דאמר רב חסדא: קובעין זמן שני וחמישי ושני?		א"ל: [רב אסי]																קוב:
ה"מ גברא, דאניס וליתיה במתא, אבל איתתא, כיון דאיתיה במתא ולא אתי - מורדת היא.		א"ל: [רב כהנא]																קוב:
לא יהבינא זמנא לא ביומי ניסן ולא ביומי תשרי, לא במעלי יומא טבא ולא במעלי שבתא אבל מניסן לבתר יומי ניסן, וביומי תשרי לבתר תשרי - קבעינן, ממעלי שבתא לבתר מעלי שבתא לא קבעינן, מאי טעמא? בעבידתיה דשבתא טריד.		רב יהודה:																קוב:
לא יהבינן זמנא לא לבני כלה בכלה, ולא לבני ריגלא בריגלא.		רב נחמן:																קוב:
כי הווי אתו לקמיה דרב נחמן, אמר להו: וכי לדידכו כנופייכו?		[רב נחמן]																קוב:
והאידינא דאיכא רמאי - חיישינן.																		קוב:
אם היה דבר שיש בו אחריות - חייב לשלם.																		קוב:
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריו - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן.		מתני ליה רבי לר"ש בריה:																קוב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא קמא-הגוזל ומאכיל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מטה ומיסב עליה, שולחן ואוכל עליו, מהו?	בעי מיניה רב כהנא מרב:									♣	◇
(משלי ט') תן לחכם ויחכם עוד.	אמר לו: [רב]									!	◇
אין פורטין לא מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין, ואין נוטלין מהם צדקה, אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק.										■	◇
אבל נותן לו דינר ונותן לו את השאר.	תנא:									■	◇
ומוכסין.										■	<
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:									♣	◇
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:									!	◇
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:									!	◇
איכא דמתני לה אהא:										■	◇
אסור ללבוש עשרה בגדים כלאים זה על זה להבריה בו את המכס	[תנן]									■	◇
מתני' דלא כר"ע										♣	◇
אסור להבריה בהם את המכס	דתניא: [ת"ק]									♣	◇
מותר להבריה בהם את המכס	ר"ש אומר משום ר"ע:									♣	◇
בשלמא לענין כלאים בהא קמיפלגי:										♣	◇
דבר שאין מתכוין מותר	דמר סבר: [ר"ע]									♣	◇
דבר שאין מתכוין אסור	ומר סבר: [ת"ק]									♣	◇
אלא להבריה בו את המכס מי שרי?										♣	◇
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:									■	◇
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:									!	◇
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:									!	◇
ואיכא דמתני אהא:										■	◇
נודרין להרגין ולהרמין ולמוכסין - שהיא של תרומה אע"פ שאינה של תרומה, שהיא של בית מלך אע"פ שאינה של מלך	[תנן]									■	◇
ולמוכסין										■	<
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:									■	◇
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:									!	◇
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:									!	◇
במוכס כנעני	רב אשי:									!	◇
ישראל וכנעני אנס שבאו לדון, אם אתה יכול לזכהו בדיני ישראל - זכהו ואמור לו: כך דינינו, בדיני כנענים - זכהו ואמור לו: כך דינכם, ואם לאו - באין עליו בעקיפין, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]									♣	!
אין באין עליו בעקיפין, מפני קידוש השם.	רבי עקיבא:									♣	!
ור"ע, טעמא דאיכא קידוש השם, הא ליכא קידוש השם - באין, וגזל כנעני מי שרי?										♣	◇

<p>disputants- חולקים- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:</p>		<p>statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראיה-</p>		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
בבא קמא- הגזול ומאכיל	מאימרא	מאן דאמר														
מנין לגזול כנעני שהוא אסור? ת"ל: (ויקרא כ"ה) אחרי נמכר גאולה תהיה לו, שלא ימשכנו ויצא, יכול יגלום עליו? ת"ל: (ויקרא כ"ה) וחשב עם קונוהו, ידקדק עם קונוהו	לא קשיא: הא בכנעני, הא בגר תושב.	והתניא: אמר ר' שמעון, דבר זה דרש ר"ע כשבא מזפירין:	◊	◊											ק"ג:	
והא תרוייהו גבי הדדי כתיבי: לא לך אלא לגר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: לגר תושב, משפחת גר - זה העובד כוכבים, כשהוא אומר או לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים	לא קשיא: כאן בגזילו, וכאן בהפקעת הלוואתו.	אמר ליה אביי:	◊	◊												ק"ג:
עבד עברי - הפקעת הלוואתו הוא	רבא לטעמיה	א"ל אביי:	◊	◊												ק"ג:
גזול כנעני אסור, אבידתו מותרת	עבד עברי גופו קנוי.	דאמר רבא:	◊	◊												ק"ג:
מנין לגזול הכנעני שהוא אסור? שנאמר: (דברים ו') ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נותן לך, בזמן שהן מסורים בידך, ולא בזמן שאינם מסורין בידך	גזילו אסור	רב ביבי בר גידל אמר ר"ש חסידא:	◊	◊												ק"ג:
מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת? שנאמר: (דברים כ"ב) לכל אבדת אחיך, לאחיך אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר לכנעני.	אבידתו מותרת	דאמר רב חמא בר גוריי אמר רב:	◊	◊												ק"ג:
ואימא: הני מילי היכא דלא אתי לידיה, דלא מחייב לאהדורי בתרה, אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרה	(דברים כ"ב) ומצאתה, דאתאי לידיה משמע.	רבינא:	◊	◊												ק"ג:
במקום שיש חילול השם, אפי' אבידתו אסור.	טעותו מותרת	תניא, ר' פנחס בן יאיר:	◊	◊												ק"ג:
כי הא דשמואל זבן מכותי לקנא דדהבא במר דפרזלא בד' זוזי, ואבלע ליה חד זוזא.	שמעותו מותרת	שמואל:	◊	◊												ק"ג:
רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים חביתא במאה, ואבלע ליה חד זוזא, אמר ליה: חזי דעלך קא סמיכנא.	כי הא דשמואל [שמואל]	[שמואל]	◊	◊												ק"ג:
רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא, א"ל לשמעיה: קדם ואייתי מעיקרו, דכותי מנינא ידע.	רב כהנא [רב כהנא]	[רב כהנא]	◊	◊												ק"ג:
רב אשי הוה קאזיל באורחא, חזא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דעינבי, אמר ליה לשמעיה: זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי, אי דישראל נינהו לא אייתי לי.	רבינא [רבינא]	[רבינא]	◊	◊												ק"ג:
שמע ההוא כותי דהוה יתיב בפרדיסא, אמר ליה: דכותי שרי?	דינא דמלכותא דינא.	א"ל: [רב אשי]	◊	◊												ק"ג:
תדע, דקטלי דיקלי וגשרי גישרי ועברינן עלייהו.	דינא דמלכותא דינא.	גופא, אמר שמואל:	◊	◊												ק"ג:
ודלמא משום דאיאוש להו מינייהו מרייהו	תדע, דקטלי דיקלי וגשרי גישרי ועברינן עלייהו.	רבא:	◊	◊												ק"ג:
אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי?	ודלמא משום דאיאוש להו מינייהו מרייהו	א"ל אביי:	◊	◊												ק"ג:
והא לא קא עבדי כדאמר מלכא, מלכא אמר: זילו וקטלו מכל באגי, ואינהו אזלו וקטלו מחד באגא	אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאשי?	אמר ליה: [רבא]	◊	◊												ק"ג:
שלווחא דמלכא כמלכא, ולא טרח, ואינהו אפסיד אנפשייהו, דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגי ומשקל דמי.	והא לא קא עבדי כדאמר מלכא, מלכא אמר: זילו וקטלו מכל באגי, ואינהו אזלו וקטלו מחד באגא		◊	◊												ק"ג:
מאן דמשתכח בבי דרי, פרע מנתא דמלכא.	שלווחא דמלכא כמלכא, ולא טרח, ואינהו אפסיד אנפשייהו, דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגי ומשקל דמי.	רבא:	◊	◊												ק"ג:

<p>disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושי- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-</p> <p>מקרא-key:</p>											
בבא קמא-הגזול ומאכיל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
וה"מ שותפא, אבל אריסא - אריסותיה הוא דקא מפיק.											קיד:
בר מתא אבר מתא מיעבט.	ואמר רבא:										קיד:
וה"מ דברלא ארעא וכרגא דהאי שתא, אבל שתא דחליף, הואיל ואפייס מלכא חליף.											קיד:
הני דדיירי דרי בתוך התחום - אסור ליקח מהן, מאי טעמא? משום דמערבא חיותא דמתא בהדיהו, חוץ לתחום - מותר ליקח מהם.	ואמר רבא:										קיד:
אם היו בעלים מרדפים אחריהם, אפילו חוץ לתחום - אסור.	רבנא:										קיד:
דסקין לעילא ודנחתינ לתתא: האי בר ישראל ידיד סהדותא לכותי ואזל ואסהיד ליה בדיני דכותי על ישראל חבריה - משמתינן ליה. מאי טעמא? דאינהו מפקי ממונא אפומא דחד.	מכריז רבא, ואיתימא רב הונא:										קיד:
ולא אמרן אלא חד, אבל בתרי לא											קיד.
וחד נמי לא אמרן אלא בדיני דמגיסתא, אבל בי דוואר, אינהו נמי חד אמומתא שדו ליה.											קיד.
אדם חשוב דסמכי עליה כבי תרי, מפקי ממונא אפומיה ולא איבעי ליה לאסהודי, או דלמא כיון דאדם חשוב הוא, לא מצי משתמיש להו ומצי לאסהודי?	רב אשי, כי הוינא בי רב הונא איבעיא לן:										קיד.
תיקו.											קיד.
האי בר ישראל דזבין ליה ארעא לעובד כוכבים אמצרא דבר ישראל חבריה - משמתינן ליה.	רב אשי:										קיד.
מאי טעמא?											קיד.
אי נימא משום דינא דבר מצרא											קיד.
זבין מעכו"ם וזבין לעכו"ם, ליכא משום דינא דבר מצרא	והאמר רב:										קיד.
אלא דאמרי ליה: ארבעית לי אריא אמצרא, משמתינן ליה עד דקביל עליה כל אונסא דאתי מחמתיה.											קיד.
נטלו מוכסין את חמורו ונתנו לו חמור אחר, נטלו לסטים את כסותו ונתנו לו כסות אחרת - הרי אלו שלו, מפני שהבעלים מתייאשין מהן.											מ
המציל מן הנהר או מן הגייס או מן הלסטין, אם נתיאשו הבעלים - הרי אלו שלו.											קיד.
וכן נחיל של דבורים, אם נתיאשו - הרי אלו שלו.											קיד.
נאמנת אשה, או קטן לומר מכאן יצא נחיל זה.	רבי יוחנן בן ברוקה:										קיד.
ומהלך בתוך שדה חבירו להציל את נחילו, ואם הויק - משלם מה שהויק											קיד.
אבל לא יקוץ את סוכו על מנת ליתן את הדמים	[ת"ק]										קיד.
אף קוצץ ונותן את הדמים.	ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה:										קיד.
אם נטל - מחזיר לבעלים הראשונים.	תנא:										קיד.
קסבר: יאוש כדי לא קני, ומעיקרא באיסורא אתא לידיה.											קיד.
אם לא להחזיר - יחזיר לבעלים ראשונים. מ"ט? יאוש כדי קני. מיהו אי אמר אי אפשי בממון שאינו שלי - מחזיר לבעלים הראשונים.	ואיכא דאמרי:										קיד.
הרי אלו שלו, מפני שהבעלים כו'.											קיד.
לא שנו אלא לסטים עובד כוכבים, אבל ליסטים ישראל לא, סבר: למחר נקיטנא ליה בדינא.	רב אשי:										קיד.
אדרבה, איכא מסתברא, עכו"ם דדייני בגיתי - לא מייאש, ישראל כיון דאמרי מימר - מייאש	מתקיף לה רב יוסף:										קיד.
אלא אי איתמר אסיפא איתמר:											קיד.
המציל מן העכו"ם ומן הלסטים, אם נתיאשו הבעלים - אין, סתמא - לא	[סיפא]										קיד.

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

בבא קמא-הגוזל ומאכיל	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ						
מימרא								
לא שנו אלא עכו"ם, משום דדייני בגיית, אבל לסטים ישראל, כיון דאמרי מימר - מייאש.						■	◊	קיד.
עורות של בעל הבית - מחשבה מטמאת, ושל עבדן - אין מחשבה מטמאת, של גזלן - אין מחשבה מטמאת, ושל גנב - מחשבה מטמאת	תנן התם: [ת"ק]						◊	קיד.
חילוף הדברים, של גזלן - מחשבה מטמאת, של גנב - אין מחשבה מטמאת, לפי שלא נתיאשו הבעלים.	רבי שמעון:						◊	קיד.
מחלוקת בסתם, אבל בידוע - דברי הכל יאוש קני	עולא:					■	◊	קיד.
בידוע נמי מחלוקת.	רבה:					■	◊	קיד.
לא תיפלוג עליה דעולא, דתנן במתני' כוותיה:	אביי לרבה:					;	◊	קיד.
לפי שלא נתיאשו הבעלים	[תנן]					■	;	קיד.
טעמא דלא נתיאשו הבעלים, אבל נתיאשו הבעלים - הרי אלו שלו.						;		קיד.
אנן לפי שאין יאוש לבעלים מתנינן לה.	אמר ליה:					!	◊	קיד.
נטלו מוכסין חמורו כו'	תנן:					■	;	קיד. <
מני?						^	;	קיד.
אי רבנן						!	;	קיד.
קשיא גולן						;	;	קיד.
אי ר"ש						!	;	קיד.
קשיא גנב						;	;	קיד.
בשלמא לעולא דאמר: בידוע - קני, הכא נמי בידוע ודברי הכל						!	;	קיד. ◊
אלא לרבה דאמר: בידוע - נמי מחלוקת, הא מני? לא רבנן ולא ר"ש						;	;	קיד. ◊
בלסטים מזויין, ור"ש היא.						!	◊	קיד.
אי הכי, היינו גולן						;		קיד.
תרי גוויני גולן.						!	◊	קיד.
הגנב והגולן והאנס - הקדשן הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר	ת"ש:					■	;	קיד. ◊
מני?						^	;	קיד.
אי רבנן						!	;	קיד.
קשיא גולן						;	;	קיד.
אי ר"ש						!	;	קיד.
קשיא גנב						;	;	קיד.
בשלמא לעולא דאמר: בידוע - קני, הכא נמי בידוע ודברי הכל היא,						!	;	קיד. ◊
אלא לרבה דאמר: בידוע נמי מחלוקת, הא מני? לא רבנן ולא ר"ש						;	;	קיד. ◊
הכא נמי בלסטים מזויין, ור' שמעון היא.						!	◊	קיד.
אי הכי, היינו גולן						;		קיד.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- story-מעשה	statement-מימרא ♣ קושיא- challenge-שאלה- question-תירוץ- answer-! proof-ראיה-
--	---

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרי גווני גזלן.											◇	קיד.
ואי בעית אימא: הא מתניתא רבי היא											◇	קיד.
גנב כגזלן	דתניא, רבי:										◇	קיד.
וקיימא לן, כגזלן לר"ש.											◇	קיד:
אומר אני: גנב כגזלן.	גופא: רבי:										◇	קיד:
כגזלן דרבנן קאמר ולא קני, או דלמא כגזלן דר"ש קאמר וקני?	איבעיא להו:										◇	קיד:
נטלו מוכסין חמורו וכו'	ת"ש:										◇	קיד:
מני?											◇	קיד:
אי רבנן											◇	קיד:
קשיא גזלן											◇	קיד:
אי ר"ש											◇	קיד:
קשיא גנב											◇	קיד:
אי אמרת בשלמא רבי כגזלן דר"ש קאמר וקני, הא מני? רבי היא, משום הכי קני											◇	קיד:
אלא אי אמרת כגזלן דרבנן קאמר ולא קני, הא מני? לא רבי ולא ר"ש ולא רבנן											◇	קיד:
הב"ע - בלסטים מזויין, ור"ש היא.											◇	קיד:
אי הכי, היינו גזלן											◇	קיד:
תרי גווני גזלן.											◇	קיד:
הגנב והגזלן והאנס - הקדשן הקדש, ותרומתן תרומה, ומעשרותן מעשר	ת"ש:										◇	קיד:
מני?											◇	קיד:
אי רבנן											◇	קיד:
קשיא גזלן											◇	קיד:
אי ר"ש											◇	קיד:
קשיא גנב											◇	קיד:
אי אמרת בשלמא גנב כגזלן דר"ש קאמר, משום הכי קני											◇	קיד:
אלא אי אמרת גנב כגזלן דרבנן, הא מני?											◇	קיד:
בלסטים מזויין, ור"ש היא.											◇	קיד:
אי הכי, היינו גזלן											◇	קיד:
תרי גווני גזלן.											◇	קיד:
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריו - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן	רב אשי לרבה: ת"ש, דמתני רבי לרבי שמעון בריה:										◇	קיד:
טעמא מפני כבוד אביהן, הא לאו כבוד אביהן לא											◇	קיד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא קמא-הגזול ומאכיל		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מזמרא	מאן דאמר										
ש"מ: רבי גזלן דר"ש קאמר, ש"מ.										!	◇
וכן נחיל של דבורים.											■
מאי וכן?										^	
הכי קאמר: אפילו נחיל של דבורים, דקנין דרבנן הוא, סד"א: האי כיון דרבנן בעלמא הוא דקני ליה, אפילו - סתמא נמי מייאש, קמ"ל: אם נתיאשו הבעלים - אין, אי לא - לא.										!	◇
נאמנת אשה וקטן כו'.	רבי יוחנן בן ברוקה:										■
אשה וקטן בני עדות ניהו?										?	
הכא במאי עסקינן - כגון שהיו בעלים מרדפין אחריהם, ואשה וקטן מסיחין לפי תומם ואומר מכאן יצא נחיל זה.	רב יהודה אמר שמואל:									!	◇
אין מסיח לפי תומו כשר אלא לעדות אשה בלבד.	רב אשי:										■
ולא? והרי נחיל של דבורים - מסיח לפי תומו הוא	רבינא לרב אשי:									?	◇
שאני נחיל של דבורים, דקנין דרבנן הוא.										!	◇
ודאורייתא לא?										?	
מעשה באדם אחד שהיה מסיח לפי תומו ואומר: זכרני כשאני תינוק ומורכבני על כתיפו של אבא, והוציאני מבית הספר והפשיטוני את כתנתי והטבילוני לאכול בתרומה לערב, ורבי חנינא מסיים בה הכי: וחבירי בדילין ממני, והיו קורין אותי יוחנן אוכל חלות, והעלהו רבי לכהונה על פין בתרומה דרבנן.	והאמר רב יהודה - אמר שמואל:									?	◇
ביתרומה דרבנן.										!	◇
ואכתי דאורייתא לא?										?	
מעשה בא לפני ריב"ל, ואמרי לה: מעשה בא לפני רבי, בתינוק אחד שהיה מסיח לפי תומו ואמר: אני ואמי נשבינו לבין העכו"ם, יצאתי לשאוב מים - דעתי על אמי, ללקוט עצים - דעתי על אמי, והשיאה רבי על פיו לכהונה	והאמר רב דימי אמר רב חנא קרטיגנא, ואמרי לה רב אחא קרטיגנא משתעי:									?	◇
בשבוייה הקילו.										!	◇
אבל לא יקוץ את סוכו וכו'.											■
תנאי ב"ד הוא, שיהא יורד לתוך שדה של חבירו וקוצץ סוכו של חבירו להציל את נחילו, ונוטל דמי סוכו מתוך נחילו של חבירו. ותנאי ב"ד הוא, שיהא שופך יינו ומציל את דובשנו של חבירו, ונוטל דמי יינו מתוך דובשנו של חבירו. ותנאי ב"ד הוא, שיהא מפרק את עציו ושוען פשתנו של חבירו, ונוטל דמי עציו מתוך פשתנו של חבירו, שע"מ כן הנחיל יהושע לישראל את הארץ.	תנאי, ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה:										■
המכיר כליו וספריו ביד אחר, ויצא לו שם גניבה בעיר - ישבע לו לוקח כמה נתן ויטול, ואם לאו - לאו כל המנו, שאני אומר: מכרן לאחר ולקחן זה הימנו.											■
וכי יצא לו שם גניבה בעיר מאי הוי? ליחוש דילמא זבנינהו, והוא ניהו קא מפיק שמא										?	◇
כגון שבאו בני אדם בתוך ביתו, ועמד והפגין בלילה ואמר נגנבו כליו.	רב יהודה אמר רב:									!	◇
כ"ש עילא מצא										?	
כגון שהיתה מחתרת חתורה בתוך ביתו, ובני אדם שלנו בתוך ביתו יצאו ואנבורקראות של כלים על כתפיהם, והכל אומרים נגנבו כליו של פלוני.	רב כהנא מסיים בה משמיה דרב:									!	◇
ודלמא כלים הוו, ספרים לא הון										?	
כגון דקאמרי נמי ספרים.	ר חייא בר אבא א"ר יוחנן:									!	◇
וליחוש דלמא זוטרי, וקא טעיין ברבר?										?	
דקאמרי ספר פלוני ופלוני.	רבי יוסי בר חנינא:									!	◇
ודלמא הוו עתיקי, וקא טעיין חדת?										?	

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>		<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>															
מקרא-key:																	
בבא קמא-הגזול ומאכיל		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא																	
כגון דאמרי הללו כליו של פלוני, הללו ספריו של פלוני.		רב:														◊	קיד:
ומי אמר רב הכי?																‡	קיד:
בא במחותרת ונטל כלים ויצא - פטור מ"ט? בדמי קננהו		והאמר רב:														◊ †	קיד:
ה"מ דקננהו בבא במחותרת, דמעיקרא מסר נפשיה לקטלא, אבל הני כיון דלא מסרו נפשיהו לקטלא - לא.																◊ !	קיד:
לא שנו אלא בעל הבית העשוי למכור כליו, אבל בעל הבית שאינו עשוי למכור כליו, לא צריך לאהדורי עליה כולי האי.		רבא:														◊ ■	קיד:
ודלמא איצטריך ליה זוזי וזבין																◊ ‡	קטו.
הרי יצא לו שם גניבה בעיר.		רב אשי:														◊ !	קטו.